

Abstrakt

Předložená práce se pokouší představit problém původní soupatřičnosti myšlení a básnictví, pro což je podstatná a vůdčí především cesta myšlení Martina Heideggera. Nejprve je tématizováno přirovnání díla k cestě a krajině, zatímco je myšlení přirovnáváno k řemeslné práci. Radikální role otázky „*Co je teď?*“ je v tomto textu rozvíjena v rámci celé epochy završení západní metafyziky. Toto završení souvisí s problematikou vůle k moci Bedřicha Nietzscheho a s věkem světové války. V této otázce se jedná o filosofický výklad bytostně-dějinné pozice dneška. Žádné skutečně bytostné pokračování metafyzického myšlení v této situaci již není více možné. Naskytlo by se přeci nějaké východisko? Naléhavost tázání po tom, „co nyní jest“ nutí myslitele mezi 30. a 40. léty k myslitelskému „vzájemnému se vypořádávání“ s básnictvím Hölderlinovým. Takovéto vypořádání se připravuje cestu pro bytostné myslitelské zvládnutí a nadcházející překonání tohoto završení „prvního počátku“ a možnost připravenosti pro příchod nového. Heideggerské výklady Hölderlina, Georgeho, Rilka a Trakla necht' jsou pokynem myšlení do budoucna! Toto má představovat hlavní důvod pro tzv. jiné myšlení a nějaký nový počátek.

(klíčová slova se nacházejí v samotném textu práce hned pod německým originálem abstraktu..)